

ESPAI D'OPINIONS

Nº119
Gener 2012

Joana Barceló Martí

Diputada Grup Socialista

LLEI DEL TURISME DE LES ILLES BALEARS

Conscients de que el turisme és, amb diferència, la principal font de riquesa de les nostres Illes, que és necessari revaloritzar-lo com una gran oportunitat de desenvolupament local i que per aquests motius és d'una importància estratègica cabdal per l'economia, el desenvolupament i la cohesió social i l'ocupació a la nostra Comunitat.

Un model turístic el que avui vivim que, som conscients, necessita canvis: per guanyar en credibilitat i suport ciutadà, en qualitat, en sostenibilitat, en competitivitat i en rendibilitat, empresarial i social (que duu implícita, i estem convençuts, més i millor ocupació).

Per estructurar els canvis que volem, la nova Llei del Turisme de les illes balears pot i ha de ser l'instrument clau si és capaç de fonamentar-se en la bona governança que implica la concertació de tots els sectors turístics, dels ciutadans, dels treballadors i partits polítics, fent d'aquest concepte la senya d'identitat del model turístic de les Illes, guanyant la necessària credibilitat per a convertir-se en projecte col·lectiu, d'oportunitats per a tots.

Oportunitat perduda. Una passa enrere perquè aquest Projecte de Llei suposa rompre amb els pocs acords de concertació social, política i econòmica, que creiem haver aconseguit: l'acord per la SOSTENIBILITAT, l'acord per la indústria turística que inclou, potencia i equilibra a múltiples sectors econòmics capaços de generar valor afegit, empresa i ocupació, i l'acord a favor de la qualitat de la nostra destinació i de les nostres empreses; tres conceptes que ens permetrien avançar en rendibilitat, ocupació i competitivitat.

Cau la sostenibilitat, perquè es possibilita més consum de territori, de paisatge, perquè amb aquesta llei són possibles noves instal·lacions hoteleres amb grans equipaments desestacionalitzadors al sol rústec, sense cap limitació, al contrari, amb beneficis econòmics ja que estan eximits de l'intercanvi de places.

Cau l'aposta per la indústria turística, perquè les nostres indústries poden

transformar-se en residencial, amb tot el seu volum construir com a indústria, al marge de cap estratègia de millora de cada zona turística, de les seves necessitats d'equipaments i esponjaments, de la voluntat dels municipis, i per tant dels seus ciutadans. Ni s'equilibren els sectors turístics que componen la pròpia definició d'indústria turística, perquè no sols el tot inclòs no es regularà la seva qualitat, sinó que més oportunitats es donen als hotelers (als de 5 estrelles) que amb la curiosa definició d'empresa mixta, podran donar serveis hotelers als habitatges de l'entorn!.

Cau l'aposta per la qualitat de la destinació, de les zones turístiques i els seus establiments, perquè la possibilitat de transformació en residencial dels establiments turístics amb tots els seus volums no permetrà cap estratègia de reconversió integral de cap zona turística, perquè les classificacions i les reformes estan subjectes a múltiples dispenses a criteri, només, dels consellers i consells de govern de torn.

Cau la concertació institucional, perquè l'opinió dels batles no es vinculant per fer habitatges dels establiments turístics al seu municipi (al·lucinant!), i la tant citada seguretat jurídica perquè totes les dispenses, i la llei n'està plena, depenen de la voluntat del conseller i del Consell de Govern. Així el ciutadà amb drets passa a ser el súbdit que ha de demanar del favor de l'administració. Massa passes enrere, que aquestes illes ni es mereixen ni poden aguantar.